

Scofield Bijbel College

DE GEOGRAFIE EN STRUCTUUR VAN HET NIEUWE TESTAMENT

Inleiding

Wanneer we naar een schilderij kijken en hier vlak op staan dan zien we de penseelstreken, de kleuren, fragmenten tot aan de barstjes in het doek van het schilderij. De afbeelding rechts illustreert dit.

Dat zegt ons echter slechts zeer gedeeltelijk iets over het schilderij. We menen er desondanks wellicht iets in te herkennen of er zelfs iets over te kunnen vertellen.

Misschien, als we over veel expertise beschikken, kunnen we vertellen wat voor soort verf er gebruikt is. Op wat voor doek het is geschilderd; zelfs wannéér het geschilderd is en mogelijk zelfs door wíe.

Al deze zaken zullen mogelijkwerwijs goed te zijn verklaren aan de hand van één fragmentarische opname en goede bestudering er van.

Maar, pas wanneer we afstand nemen, voldoende afstand, van het schilderij, dan zien we de gehele afbeelding en zien we wat de schilder aan ons heeft willen laten zien. Dan pas zien we het complete 'plaatje'; een prachtig kunstwerk!

Want ook al kunnen we over dat éne fragment alles vertellen, de oorspronkelijke bedoeling van de schilder kennen we niet, laat staan dat we weten hoe het gehele werk er uit ziet. Het eerdere fragment komt uit onderstaande schilderij. En nu herkennen we het!

(Leonardo da Vinci's "Laatste Avondmaal")

Geografie

Dit geldt ook voor de Bijbelse geografie. Wanneer we lezen over Jericho, maar geen flauw benul hebben waar dat ligt, en dat iemand vervolgens reisde van Jericho naar Kana, waarvan we óók niet weten waar het ligt, weten we al helemaal niet dat dit een (loop)afstand is van ~120 kilometer door berglandschap en dat men op de tocht van Jericho naar Kana in totaliteit 390 meter berg-opwaarts moest lopen en een 300 meter bergafwaarts. Alles bij elkaar een slopende en lange voettocht.

Wanneer we wél enige kennis van de geografie van het land Israël zouden hebben, begrijpen we óók dat wanneer we lezen dat iemand moe is na een dergelijke tocht dit in het geheel niet verwonderlijk is.

Kennis nemen van de op zijn minst enige geografische zaken of omstandigheden is dus, om de Bijbel volledig te begrijpen, een van de noodzakelijke dingen voor de Bijbelstudent. Het gaat te ver om hier een les aardrijkskunde te gaan geven. Maar het mag duidelijk zijn dat we, wanneer we de Bijbel bestuderen en willen kunnen doorgronden, het noodzakelijk is te beschikken over enige achtergrondinformatie en het tevens noodzakelijk is om soms even 'afstand te nemen' van de Bijbel zélf, de tekst, en de omstandigheden op ons moeten laten inwerken.

Deze geografische kennis moet zich niet beperken tot Israël. Met alleen enige geografische kennis over het land Israël kunnen we bijvoorbeeld de omstandigheden en beschrijvingen in de Evangelieën, grotendeels, wel plaatsen. Maar de Handelingen niet!

Belangrijke geografische kenmerken

Om wat wij lezen in de Evangelieën en de Handelingen te kunnen plaatsen is dus enige minimale kennis noodzakelijk. Wellicht denkt u dat dat overdreven is, maar laten we het eens met een simpel voorbeeld duidelijker maken. Als u zich in Utrecht bevindt, en niet weet dat Leeuwarden in Friesland ligt en ook niet weet dat Friesland in het Noorden van Nederland ligt, is de kans groot dat wanneer u 'op de bonnefooi' vertrekt, u aankomt in Parijs. Zo is het ook met de studie van de Bijbel. Wanneer wij niet beschikken over enige minimale kennis op dit gebied is de kans reëel dat we bij onze studie van de Bijbel óók uitkomen "in Parijs"...

A. EVANGELIËN

De belangrijkste geografische kenmerken van Israël zijn:

1. Water

Israël kent twee zeeën, de Middellandse zee (de kust) en de dode zee (een meer in Israël zelf). Daarnaast is er het meer van Galilea, in het Noorden, en de rivier de Jordaan.

2. Provincies

Het land werd in deze tijd geregeerd door de Romeinen. Zij hadden het land ingedeeld in provincies. Deze provincies kwamen niet overeen met de indeling die we al kennen uit het Oude Testament (naar stam). De Romeinen hadden het land verdeeld in:

- **Galilea**
In het Noorden van Israël, aan de ene zijde grenzend aan de Middellandse Zee, aan de andere aan het meer van Galilea. De provincie waar de Here Jezus, in Nazareth en, later, Kapernaüm, woonde;
- **Samaria**
Tussen de Middellandse Zee en de rivier de Jordaan. De provincie waar de Samaritanen leefden, het mengvolk van Joden en omliggende volken, ontstaan in de tijd van de Babylonische ballingschap, de "middelste" provincie;
- **Judea**
In het zuiden van Israël, grenzend aan de Middellandse Zee en de Dode Zee (Zoutzee). Het gebied kwam overeen met de stam Juda's gebied, Jeruzalem was gelegen in dit gedeelte van Israël.
- **Perea**
Ook wel het 'over-Jordaanse' genoemd. Deze provincie lag tegenover Judea, aan de overkant van de Dode Zee. Langerekte en klein van oppervlak.

B. DE HANDELINGEN

De Handelingen (en de brieven van de Apostelen) spelen zich af in een veel groter gebied. Men begint in Jeruzalem. Maar uiteindelijk eindigen de apostelen in Rome (en spreekt Paulus zelfs over zijn verlangen naar andere gebieden te gaan in Europa), Babylon (Petrus), e.v.a. plaatsen.

Zo wordt er bijvoorbeeld gesproken over Asia. Wie niet zoveel of helemaal niets van de Bijbel en de tijd waarin deze geschreven is weet zou in de veronderstelling kunnen zijn dat het hier ons huidige Azië is. Wie wél geïnformeerd is weet dat het hier een deel van het huidige Turkije betreft, ook wel “Klein Azië” genoemd (zie historische kaart hieronder).

De bovenstaande kaart laat ook goed het ‘werkgebied’ van met name de Apostel Paulus zien; dit bevond zich in het “Romeinse Rijk”. Hij profiteerde, als Romeins staatsburger, van – hoe raar het ook mag klinken- de vrijheden die de Romeinse onderdrukking bood!

Net zoals we nu in de Europese Unie ‘geen grenzen’ hebben voor ingezetenen (vrij verkeer van goederen en personen) kende ook het Romeinse Rijk dit voor háár staatsburgers. En daar profiteerde de Apostel van; zo kon hij ongehinderd reizen naar alle landen aangezien hij als staatsburger van het Romeinse Rijk de bescherming ván dit rijk genoot! Dat is natuurlijk ménselijk geredeneerd. Het is waar; maar vanuit een Bijbels, geestelijk, standpunt gezien kunnen we dit ook anders benaderen! De Here koos juist Paulus –en zijn metgezellen- uit voor dit werk omdat hij zowel in geestelijk (wedergeboren schriftgeleerde) áls praktisch opzicht (Jood maar met Romeins staatsburgerschap, talenkennis, kennis van gewoonten en gebruiken van zowel de Joden áls de Romeinen en hellinistische, Griekse, cultuur).

Zo zien we nu al snel dat kennis van de geografie (alsmede de culturele achtergronden) van het grootste belang is om wat we in de Bijbel lezen te kunnen plaatsen. Dat brengt ons bij de structuur van het Nieuwe Testament.

Structuur

Het Nieuwe Testament is een verzameling van 27 boeken en brieven. Deze kunnen weer onderverdeeld worden in:

- 5 historische boeken;
- 14 brieven van Paulus (die ook weer onderverdeeld kunnen worden);
- 8 algemene brieven.

Deze indeling is ook anders te maken; het discussiepunt is daarin de brief aan de Hebreëen. We houden hier de indeling aan zoals die onder andere in de Staten- en King James Vertaling wordt aangehouden, welke de brief aan de Hebreëen toeschrijven aan Paulus. Wanneer deze brief niet aan Paulus toegeschreven wordt, zou deze vallen onder de 'algemene' brieven.

Deze brieven vallen samen met de drie perioden die we kunnen waarnemen in het Nieuwe Testament:

A. Evangelien

De boeken Matteüs, Marcus, Lukas, Johannes. De periode waarin aan Israël het Koninkrijk werd verkondigd door de Here Jezus, hij staat centraal in deze periode en boeken.

B. Gemeente

De vorming van de Gemeente van de Here Jezus Christus, de Handelingen. Deze periode (en het boek Handelingen) loopt over naar de volgende periode, de zendingsreizen of de uitbreiding van de Gemeente. Leider van de Gemeente, met name in Jeruzalem maar ook als zodanig daarbuiten erkend, was Petrus.

C. Zending

Vanaf de roeping van Paulus (Handelingen 11 v.v., eerste openbare optreden Paulus). De zendingsperiode is (dus) nauw verbonden aan de naam- en persoon van Paulus.

De periode van de Zending en Gemeentevorming vallen samen en overlappen elkaar, het één kan niet bestaan zonder het ander.

Slot

Het vorenstaande is de minimale basiskennis van de geografie, culturele achtergrond en structuur van het Nieuwe Testament die we ons eigen dienen te maken. Zónder deze kennis is het nagenoeg onmogelijk om gebeurtenissen, uitspraken e.d. te kunnen plaatsen in haar juiste context. En zonder de context te kennen is het nagenoeg onmogelijk ons een begrip te vormen van de inhoud van het Nieuwe Testament.

In een volgende les zullen we dieper ingaan op de Evangelieën, Gemeente en Zending.